

Diplomová práce pojednává obecně o „ženské literatuře“ a „ženském psaní“. Snaží se definovat tyto termíny a nalézt jejich rysy. Výsledek pak aplikuje na knihu Paměť mojí babičce od P. Hůlové.

Při hledání definic se opírá o názory literárních teoretiků, naratologů, feministických teoretiček, sociologů, jazykovědců apod., kteří se k tématu vyjádřili. Postupuje po několika rovinách, nejprve zkoumá naraci, poté adresáta a čtenáře z hlediska pohlaví a dále gender a feministické teorie, které odkrývají rodové rozdíly. Vychází z předpokladu, že pokud se potvrdí, že kniha obsahuje rysy „ženského psaní“, a navíc se zjistí, že adresát je ženské publikum a že čtenáři ženského pohlaví vyhovuje zpracování knihy Paměť mojí babičce, pak bude nevyvratitelné označení knihy za „ženskou literaturu“.

Na závěr se zamýšlí nad dalšími možnostmi, jak v této problematice pokročit, a nad potřebností termínů „ženská literatura“ a „ženské psaní“.